

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Dordtsche Biesbosch

Watersysteemcode: 109B

Rijkswaterstaat-dienst: West-Nederland Zuid

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd. Het watersysteem ligt binnen de grens van het Nationaal Park De Biesbosch.

Ligging en functies:

Dit waterlichaam bestaat uit de Dordtsche Biesbosch. De Nieuwe Merwede, splitst de Biesbosch in een Brabants gedeelte: waterlichaam Brabantsche Biesbosch en Amer en een Zuid-Hollands gedeelte: Dordtsche Biesbosch en Sliedrechtse Biesbosch. Tussen de Nieuwe Merwede en de Dordtsche Biesbosch is uitwisseling mogelijk. De Dordtsche Biesbosch heeft een natuurlijk karakter. Het waterlichaam wordt gerekend tot de zoete getijdenwateren.

De Dordtsche Biesbosch wordt gebruikt voor waterbeheersing, scheepvaart, landbouw en recreatie.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 1 krib en 6 stroomgeleidingsobjecten.

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaalijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLW (overeengekomen lage waterstand).